

Dongó

LCLAP.

Megjelenik minden vasárnap.

I. évfolyam 3. szám.

Ára 4 fillér.

1913. október hó 19.

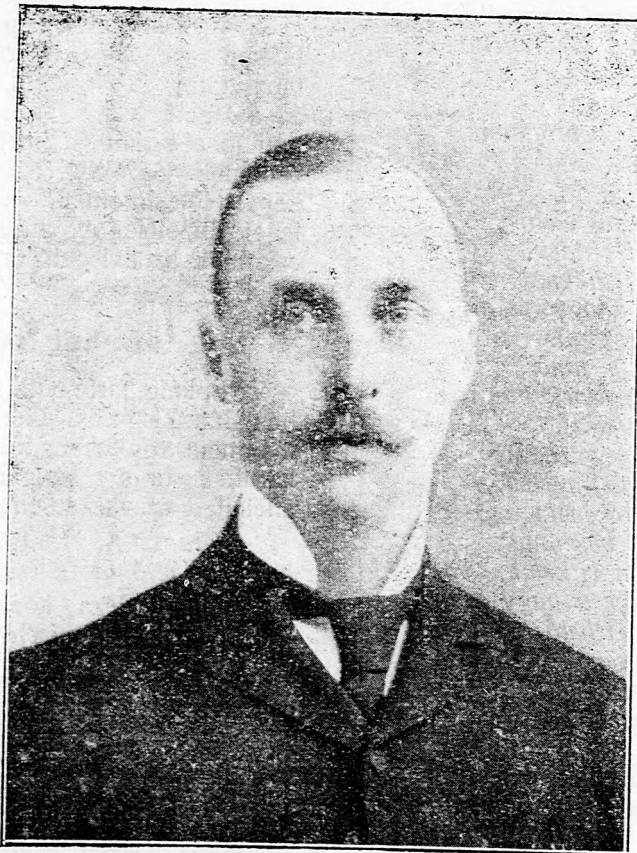
NÁVAY LAJOSHOZ

— Végre egy kép, melyért nem kell elnézést kérni. Ez nem rajz, melyet lopva követtek el, hanem fénykép.

Nincs benne művészet, — s ebben hasonlít a rajzokhoz — de legalább hasonlít ahhoz is, akit ábrázol.

Az ő személyisége az, mely ennek a mi vármegyénknek politikai súlyt ad. Szép multra tekinthet vissza, de még szebb a jövő, mely eléje tárul.

Párton kívül áll, de nem pártoskodásból, s úgy lehet, mihamarabb ismét a politika ütköző pontjába kerül.

A nagyon kiélesedett pártviszályok közepett is, az ő személye ment maradt minden mocsktól, minden meggyanusítástól.

Ő megőrizte nemcsak passzivitását, de cselekvőképességét, s így tőle várható, hogy az ország belső békéjét megteremtse.

Ilyen irányu mozgalmnak ő maga hangoztatta a szükségét és bizonyos, hogy ezt, mint a közeljövő kilátásait biztos tudomása szerint mondta.

Igy is tulnőtt a megye határán, s tőle most már nemcsak a vármegyéje, de az ország is sokat remélhet.

Női kalapok mindenkor a legújabb divat szerint **párizsi modellek után**

ugyszintén átalakítások a legolesóbban készülnek:

WEISZMANN MALVIN női kalapdivattermében

MAKÓN, Deák Ferenc-utca.

Krónika a hétről.

Jól kezdődött a hét, az Istennek hála,
 Bár nincs a hagymának valamelyes ára.
 Csőd előtt a piac, hirlik a sajtóba,
 Henrik aki költi e kacsát hiába.
 Ellenben elmúlt a zsidók hosszú napja,
 Kiengesztelődött mindenki haragja.
 Szent most már a béke az ekléziában.
 Zsidó előljárók cikkeznek is rólam.
 S aztán hogy elmúlt a keserves dátum,
 Ünnepeztük Eötvöst, bár elmúlt a dátum.
 Makói színházban rendezte ezt Madzsar,
 Nem is esett ottan semmiféle zavar.
 A híres ünnepelt forgott csak sirjába,
 De ez nem hallatszott el a teátrumba.
 Három kis beszéd volt — mi nyomta a lelkét,
 Három minőségben tárva föl emlékét.
 Prológust írt Juhász, a tanár poéta,
 Aki elszavalta, sziveket mozgata.
 Dózsa Samu bácsi beszédét Espersit
 Szavalta és belé — vegyíté érzelmit.
 Igyen szerepelt ő duplán a szinpadon,
 Verseket szavalva érzelmi hurokon.
 És beszélhetek bármit — bizony észrevették,
 S bár sokaknak tetszett, többen kinevették.
 A reputációján így nem esett csorba,
 Tanulhat is tőle tarka-vörös csorda.
 Amely arról híres, hogy majd kiebrudalták,
 Botorul kívánván így a marhagazdák.
 Város közgyűlése adott elégtételt,
 A tarka bikáknak — legelő meg ételt.
 Közgyűlésre gyűltek a megyei rendek,
 Bizalmat szavazni a miniszterelnöknek.
 És meg is szavazták, szépen ahogy dukál,
 Justh Gyula ez ellen hiába is ágál.
 Pedig de szónokolt ellene Justh János,
 Aki nagy — fiúnak — de vezérnek hiányos.
 Szépen gratulált is neki a papája,
 Mosolygott ám ezen a többség gárdája.
 No de boszut álltak — kutyateringgettét,
 Leszavazták a volt főispán arcképét.
 És hogy nyomatéka legyen a boszúnak,
 Találták a címet rangnak sem valóznak.
 Demokraták lettek, mert mit ér a nagy rang,
 Hogyha nem az övék, s így érthető a harag.
 S mert nékem kilátásom sincsen báróságra,
 Velük érzek én is — vivát heuréka.
 Ámde mit szólnak majd a nemzet vezéri,
 Kinek vezérségét a grófi cím teszi.
 Mit szól Pollák Sándor, ki szinte tanácsos,
 Csak kereskedelmi, tehát nem nagyságos.
 És mit mond Nagy Károly, kir. tan. az urban?
 Bemondja a kontrát — az alsós partiban.
 Mert hej öcsém mondja — Istennek szolgája,
 Az én titulám már — kinek volt utjába?
 S mert boszutól hevült az ő nemes keble,
 Deputációzni hivat vezetete.
 Elvezette, mert hát kívánta az illem,
 Főispán előtt, hogy tisztelegjen szépen.
 Mint mondám, vezette, de orruknál fogva
 S ott is felejtette őket egy sarokba.
 No de ez sem nagy baj, kiheverik könnyen.

Nagyobb baj, hogy tél lett, s fűteni kell kérem,
 Sajnos ami sajnós, szomorú valóság,
 Kályhában elhamvad hamar a fahasáb.
 És hogy vége legyen e rimes krónikának,
 Intelmül egy zokszót a nyájas olvasónak:
 Szípközlik az él(!) sorain Dongónak,
 — Mégis ne használják föl — alágyujtónak.

A marha-gazda.

Cs. Kiss István városi képviselőnek dolga
 akadt a makói rendőrségnél s mint a tehén-
 járási gazdaság feje, így mutatkozott be:

— Én vagyok a marha-gazda.

Bóna rendőrkapitány:

— Van szerencsém ismerni.

A legelő-bizottság.

Makó város közgyűlésén történt. A csikó-
 legelőről esett a szó. Nem is esett, hanem zu-
 hogott a szó, mikor fölállt valaki és a követ-
 kező indítványt tette:

— Tekintetes képviselőtestület! Nem le-
 hessen azt így kívülről tudni, meg köll azt
 tapasztalni közvetlenül, hogy jó-e a csikónak
 az a legelő, vagy se. Mert ami jó libának,
 ami jó a birkának, nem bizonyos, hogy jó a
 csikónak. Ez okból azt ajánlanám a tekintetes
 képviselőtestületnek, hogy küldjünk ki egy
 legelő-bizottságot mögtapasztalni, hogy jó-e
 csikónak az a legelő, vagy sem...

A városi képviseletből.

Sokáig tartó vita folyt valami fölött, mely-
 hez Bán Zsiga is, Gerő Géza is tett egy-egy
 majdnem egybehangzó indítványt. Szavazásra
 került a sor s a polgármester az indítványokra
 elfelejtett szavazást elrendelni.

Krausz A. H. föláll és lelkenedezve szól,
 hogy a Gerő Géza ízét fogadjuk el!

Gerő Géza közbeszól: Nem muszáj, jó
 lesz a Bán Zsiga íze is.

Első makói

kenyérgyár és fehérsütőde

ajánlja orvosi tekintélyek által elősmert,
 nagy táperővel bíró

gyógykétszersültjét

mely csecsemőgyermek pótáplálkozás-
 sára különösen beválló.

**Naponta friss rozskenyér és
 házikenyér kapható!**

Ének a végekről.

I. ének.

Öröme egy szép napnak
Purcsi és Weisz hajbakaptak,
S Károlyt a Weisz kivültette.
Pont.
És mi lett a harag vége?...
- Purcsi megint Weisz vendége,
Söt csókolta, ölelgette.
Pont.

II. ének.

Az ellenzék kimondotta:
- A megyére nem megy soha!!
Mert utálják Tisza Istvánt.
Pont.
És mi lett a mű düh vége?...
- Biz' felmentek a megyére,
S adtak, amit Tisza kívánt...
Pont.

III. ének.

Szerkesztők is összekaptak
Segítségével egy papnak,
De „Lacit” mind békén hagyta...
Pont.
És mi vége lett a harcnak?...
- Mindmegbékülten hallgatnak,
Mert Laci Skorpiót szidta.
Pont.

IV. ének.

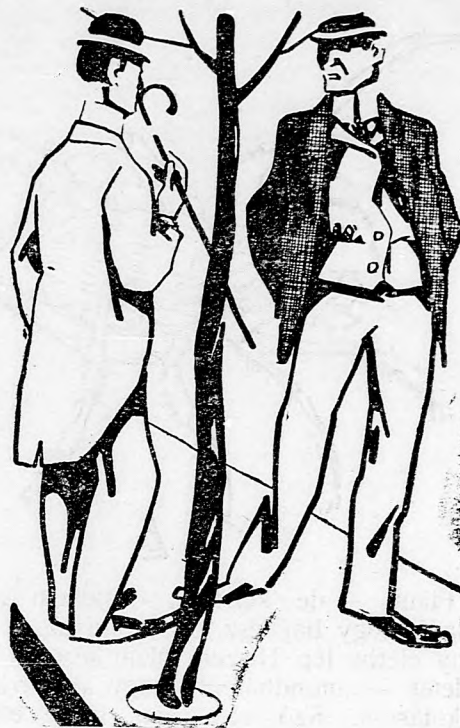
Ki nem hallotta a vádat?
Hogy Laci eszi a májat!...
S nem jó neki már rántotta...
Pont.
És mi vége lett a vádnak?...
- A vádirást NYAK Sándornak
A torkára forrasztotta...
Pont.

V. ének.

„Vizi embör” Dózsa Imre,
Nem is ügyit más semmire,
Mertezt érti, - azt meghiszem..
Pont.
S mi lett a szaktudás vége?...
- Orvosok ŐT vitték jégre!
Ja, uraim! Ez már más szem-
Pont.

-u.

Eltalálta.

— Szervusz János, honnan jössz?
— A Sörcsarnokból!
— Nem hiszem, fogadni mernék, hogy
Dominusz zálogintézetében voltál.
— Honnan tudod?
— Honnan!? Hiszen látom, hogy zseb-
órád helyén szivarjaid ékeskednek.
— Eltaláltad . . .

Tromfra tromf.

Két bankszolga vitatkozik:

Az egyik: Az én igazgatóm annyira el van foglalva, hogy a telefont bevezettette a hálósobájába.

A másik: Az semmi. Az én igazgatómnak olyan sok dolga van, hogy magával viszi a gépirónót az ágyba.

WEISZ JENŐ

„OTTHON” KÁVÉHÁZA

AZ ÚRI KÖZÖNSÉG TALÁLKOZÓHELYE.

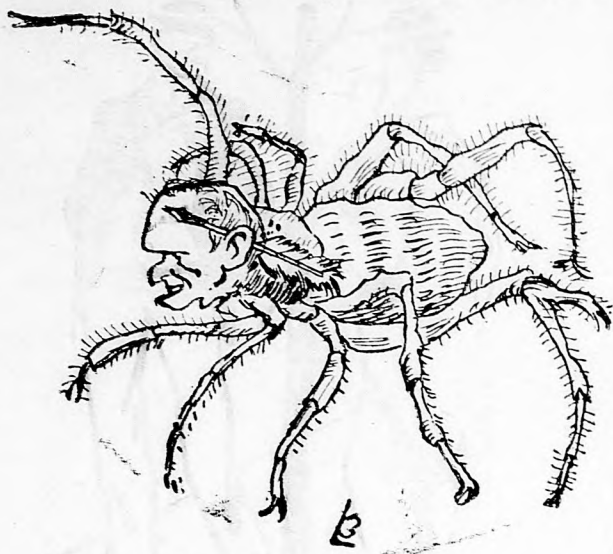
Mindennemü

kávéházi italok. Hideg büffé.

Figyelmes kiszolgálás!

Minden este kitünő cigányzene!

SKORPIÓ ISMERTETI AZ UJ SAJTÓTÖRVÉNYT.

Fiam, — de kérrlek, — nekem akarod mondani, hogy baj lesz, ha majd az új sajtótörvény életbe lép. Hiszen tölem kérrték hozzá az ötletet, — mondhatom, hogy az dirrekt az én alkotásom. Szó sem igaz, hogy ellenem, hanem inkább nekem készül. Hallgass ide, majd elmondom, hogy milyen lesz.

Eleintén novelláris uton akarták életbeléptetni, de olyan hatásköri összeütközés támadt, amely meghiusította a szép tervet. A közoktatásügyi minisztériumban működő novellárok ugyanis a régi szentimentális hangulathoz ragaszkodtak, míg a belügyminisztérium novellistái a modern irányt követelték. Farkas Imre, aki a honvédelmiben fogalmazó, pláne a verses formához ragaszkodott.

Csak több vonásaiban ismertethetem a terrvezetet, mert annyi a parrragrafussa, hogy azt nem gyözném mind elmondani. Tehát:

1. §. Mindenki ujságiró, aki alkalomadtán annak mondja magát. Gondolatát mindenki szabadon fejezheti ki, de számitsen arra, hogy esetleg hüvösön felel érte.

17. §. Más lap munkatársai analfabéták és ostobák. Mindig csak annak a lapnak a munkatársai tudnak írni, amelynek kötelékébe ki-ki tartozik.

18. §. Kiki szintén jó ujságiró. V. pláne.

32. §. A régi közmondás, amely szerint „mondj igazat és betörök a fejedet“ — hatályon kívül helyeztetik. Ezentul csak hazudni szabad. A törvény azt várja ettől a paragrafus-

tól, hogy az ujságirók tulnyomó része, amely rendszerint az ellenkezőjét cselekszik annak, ami a rendes szokás, ezentul igazat ír.

59. §. Aki 5-től 20 koronáig akar ujságirót megvesztegetni, két évre elzáratik. Sérelmes ugyanis az ilyen hitvány összeg az ujságiróra. Az áldozati összeg kétszáz koronánál kezdődik. Vége nem állapittatik meg. Ugyis vége van, mihelyt ujságiró kezébe kerül.

71. §. Szenzációt fuvó, hazug cikkeknél a jó ujságiró óvatosan terelje a szerzőség gyanuját azokra, akikr eharagszik, akik nem tartják értelmesnek a rossz drámáit, akikre irigykedik. Marasztaló ítéletnek csak akkor van helye, ha a szerző becsületszavát adja, hogy nem ő a tettes.

94. §. Mindama hasznót hajtó vállalat, amely évenként bizonyos jövedelemre tesz szert, költségvetésébe „Sakál-alapot“ köteles illeszteni. Amelyik bank ujesztendő napján saját direktorával személyesen nem küldi vissza az ujságiró-váltókat, — az már január másodikán csödbe megy. Csödtömeggondnok mindenkor ujságiró.

123. §. Ujságirói pofozkodások ezentul csak délután öt és hat óra között intézhetők el. Öltözködés: zsakett manzetta nélkül.

100. §. (Sarrkalatos tétel.) A nagybetük ismerete nem föltétlenül szükséges. Alkalmas egyén alkalmazandó a helyesírási tévedések rendezésére.

241. §. Banketten az ujságiró tiszteletére külön szakácsot és külön kiszolgálót kell tartani. Ilyen helyeken az ujságiró csak bő malaclopó köpenyben jelenhetik meg, a köpenyben legalább tiz mély zseb alkalmazandó.

704. §. Természetes, hogy mint minden intézménynek, ugy ennek is megvannak a fattyuhajtásai. Azért azok az ujságirók, akik hangban, modorban, illedelemesen, mások egzisztenciáját nem bántva, a közre veszedelmes kalandoroknak nem hizelegve végzik föladatukat, — egyszer és mindenkorra eltiltatnak a foglalkozásuktól.

Megbízható ember.

A pap (ki a perselyt felnyitja, amidőn koronást lát, örömmel fordul a sekrestyészhez):
— Nézd Pali! mig koronás is van!
— Volt ott több is — főtisztelendő Uram!

IFJ. ANTAL JÓZSEF angol uri szabó

Breuer-ház, a Makói Takarékpénztár Rész.-társ. épülete mellett

Ajánlja mostan megérkezett legújabb őszi és téli angol szöveteit. Megrendelések elsőrangú kivitelben és a legjutányosabb árak mellett teljesítettnek!

KEMÉNY BÉLA

KORONA-SZÁLLÓ vendéglő és kávéháza
KITÜNŐ ÉTELEK ÉS ITALOK!

Estéknként fölváitva

Purcsi Károly és Kolompár Béla

zenekara hangversenyez.

Minden szombaton este nagy tombola értékes nyeremény-tárgyakkal.

A legújabb és legjobb

magyar gyártmányu tükör-acél ekék,

amelyek felülmulják a régebbi rendszerű összes ekéket, továbbá különféle gyártmányu **mütrágyaszórók**, új és használt **vetőgépek**, **szecslovakók**, **répavágók**, **morzsolók**, valamint az összes gazdasági **gépujdonságok** a legolcsóbb árakon kaphatók Makón

GULÁCSI JÁNOS

vasipartelep és gépraktárában. i., Dessewffy-tér 31.

Telefón 50. szám.

ÚRI SZABÓ-ÜZLET MEGNYITÁS!

Értesitem a tisztelt közönséget, hogy Makón, a Fótéren, Schwartz fényképész udvarán **angol szabászati üzletet** nyitottam és készítek

mindennemű uri öltönyöket és egyenruházati fölszereléseket

legdivatosabb szabás szerint izlésesen kiállítva. Raktáron tartok angol, hazai és skót szövetkülönlegességeket. Bárminemű libériákat elvállalok. Szíves pártfogást kérve, vagyok teljes tisztelettel:

Krajcsovics Antal.

Kész bádóg- és zománcozott edények

hol szerezhetők be a legolcsóbban?

BIRI IMRE

bádógos-üzletében a püspökkerttel szemben.

Vízvezeték-, villanycsengő- és fürdőszobaberendezéseket a legmodernebbül készít. — Épületek készítésénél minden bádógos munkát elvállal jutányos áron.

FULLÁNKOK.

„Az a bájos kis tanítónő“, akit csak úgy „per mopsz“ említettünk, levelet irt, amelyben „megtiltja“ a róla szóló írást. Node ilyet! Hát már értem, hogy miért ment (vagy tán még megy is) olyan nehezen a tanítók társadalmi emancipálása? Nos, és még az a hang? Micsoda banális anyakönyvi árulás! Hiszen jó, jó, ez a hang is megjön; megjön, de csak — *idővel*.

*

Pénzes tanár ur (akire még néhány hónappal ezelőtt „Kincsem“ néven tippeltek (aunye! de csunya szó) a makói leányos mamák) nincs megelekedve a „Dongó“-val: nem elég szellemes (értsd: büntetendő szó-játékaim hiányát). Nem lehet röhögni! Eszembe jut a turkevei magyar, akiből, mikor a színházba kapacitáltak, emigyen tört ki a harag: Színházba? Hát az apja? . . . Hát csak nem ökor Kigyelmed se, hogy végig bámuljék azon a német huncutságon? Hanem gyűjjék ki a népligetbe. Ott osz van értelme a dolgoknak: komédia, ember, aki — fene a bélit — még a tüzet is nyeli, mint Kend a karcost. Van osztán zsákbaftás, gombócversenyalás a pukkanásig, meg olyan fajankó, akin az erőt lehet poróbálni. (No, nó, bátyám! csak hátrább az agarakkal! semmi localpatriotizmus: fajankó van itt is bőven!)

*

A városi tanács, illetve képviselőtestület kimondotta, hogy a kerületi orvos nem tartozik kerületében lakni erre a mintára: Debrecen, híres a kassai sonkáról. Természetesen Hubert meglebbezte; a közigazgatási bizottság pedig, igen okosan, a felebbezést elutasította, sőt kimondotta, hogy tekintettel az ugyis elég nagy halandóságra, a kerületi orvosok gyógyítani sem tartoznak.

*

Egy francia gondolkodó így filozofál: „A legszemesebb emberek a legnagyobb zavarba jönnének, ha az ostobák társaságát nélkülözniök kellene.“ — Nü, na! Nekem mondja barátom! De még micsoda — *anyagi* zavarba!

Ha zsidó egyszer orvoshoz megy . . .

Kaftános, pajeszes zsidó állított be a napokban egyik makói orvoshoz.

— Eljöttem a tekintetes urhoz, kezdi.

— Nö, mi a panasza, — kérdi az orvos.

— Bizony Isten nem tudom. Ezelőtt mindig a megboldogult Dózsa urhoz jártunk, én is, a családom is, mert sokan vagyunk s mert nagyon jó ember volt a Dózsa ur, Isten nyugtassa. De ezután a tekintetes urhoz fogunk járni. Bizony Isten mondom, sohasem megyünk más doktorhoz. Mi nem szoktunk szaladgálni . . .

— Hát mi a panasz? — türelmetlenkedett az orvos.

— Bocsánat, azonnal. Tetszik tudni, az apám is a Dózsá doktor urhoz járt, mert nagyon szerette a doktor urat, de a doktor ur is szeretett bennünket. Nem is kellett neki mindig fizetni, csak néha. Mi sokan vagyunk. Tőlünk jól lehet keresni. Mi fizetünk, mi nem kívánunk ingyen semmit, még egy tüt sem...

— De mondja már, hogy tulajdonképpen miért jött? Beteg? Vagy csak diskurálni akar?

— Én és diskurálni? Hogy jövök én ahhoz, hogy a doktor urral diskuráljam magam? Azt csak a főispán teheti, de nem egy szegény zsidó. De azért én fizetni szoktam... Hát persze, hogy beteg vagyok! Hogy mi a bajom, azt igazán nem tudom.

— Nem is azt kérdeztem én, hogy mi a baja, azt majd megállapítom én. Hanem azt mondja, hogy mi panasz van: Köhög? Fázik? Vagy nem tud enni? Vagy mi?

— Enni, azt tudok. Nem is köhögök. De fázom, mert hideg van. De az nem baj. Hanem az a baj, hogy amikor megyek, mindig felemelem a lábom. Felemelem... jó... hát más is felemeli... De én jobban felemelem, mint más. S épen ez a baj! Aztán mikor így járok, sokszor azt hiszem, hogy nincsen a lábamon cipő. Lehet, hogy azért érzem ezt, mert lyukas a cipőm talpa s bemegegy rajta a víz. De nem vagyok biztos. Épen azért jöttem, hogy doktor ur mondja meg, hol a hiba.

— Más hiba nincs? Kérdezi az orvos, azt híven, hogy vége a panaszkodásnak.

— Oh, dehogy nincs! Van. A feleségem éjjel mindig felugrik az ágyból s olyankor úgy hasba vág, hogy majd meghalok. Bizony Isten. Ugy éljek én, hogy igaz!...

— De most már elég a panaszkodásból, vágott közbe a doktor. Látom már, mi a baja. Barátom, magának igen nagy baja van! Érti?

— Ne mondja! Hát nagy bajom van? Kérde rémülten a zsidó.

— Nagy! De én meggyógyítom. Csináltassa meg az itt felírt orvosságot s valahányszor felemeli a lábát, locsolja meg vele a fejetetejét, mert abban van a baj. Ha pedig a felesége hasba vágja, vágja vissza. Megértette?

— Igen.

S mint a ki a biztos haláltól menekült meg, ragyogó arccal egy koronát csúsztat az orvos markába.

— Barátom, ezért a hosszú tanácskozáért három korona jár.

— Igen? Bocsánat! Azt hittem: kettő.

**Ma, vasárnap, október hó 19-én
a Korzó-szálloda éttermében nagy
tombola-estély lesz.**

KÓPÉ KÁLMÁN VIGÉC

SZELLEMEK

SZIPORKÁIRA: Kópé Kálmán vigéc a nevem,

Utazás földi életem;

Látok szép vidéket,

Hallok vicceket, melyeket a Kópéba

Átültetek!

Jogaim nagyok, mert a Kópénak

Szerkesztője vagyok,

Zsenge viceimmel, *utolsó helyen*

[maradok!]

Makói Uránia Színház.

Szombaton, október 18-án este 8 órákor és
vasárnap, október hó 19-én délután fél 5 órákor
és este 8 órákor rendes helyárrakkal műsoron:

A FORTUNA SZEKERÉN,
drámai színjáték 3 felv. **Pali, mint
gardedám. Kacagató. Móric meg-
fékezi anyósát. Humoros. A fran-
cia Jura.** Színes látványosság.

Tisztelettel: az igazgatóság.

Minden szerdán és csütörtökön fényes előadás!

A legjobbnak elismert

Bächer-féle tükörcél ekék

kormánnyal ellátva, fogas és láncos boronák,
saját találmányu és szabadalmazott vessző-
utánzatu vaspálcás boronák, ugyszintén a
világhírű Melichár-féle Unikum-Drill sor-
vető, Imperator műtrágya és magvető gépek,
Johnston-féle kukoricaszár-aratógépek elő-
nyösen szerezhetők be:

LIPTÁK BÉLA

mezőgazdasági gépraktára és javító műhelyében
MAKO, Szentjános-tér.

A Dmke-internátusból.

Diák. Az internátusi orvoshoz: Doktor
ur, székrekedésem van, tessék orvosságot adni.

Orvos: Nem baj fiam, gyere hozzám,
majd kihuzom.

Valódi szikra-gyöngye bor lesz felszolgálva!

Szives pártfogást kér:

LIGETI RÓBERT

Korzó-szállodás.

Tutyi.

Jó kis embőr a Szakács Gábor. Ő a legjobb kis városi képviselő, mert soha sé beszél, ha nem muszáj, csak az a baj, hogy neki mindég muszáj, mert olyan jó kis embőr . . .

Ilenformán van a jó kis ellenzéki Dózsa. Az ördög se mondhatta, hogy sokat beszélne, csak épen annyit, hogy égy szóval kevesebbet, mint amennyit mondani szeretne. Jó kis embőr, mögérdemli azt a kis betétöt a várostú.

Oszt kisült, hogy ő a letokosabb az egész ellenzékön. Aszongyák, hogy jó kis taktikus. Az öreg Justh aszonta, hogy ne menjünk a megyegyülésre, a jó kis Imre pedig aszonta, de just is menjünk, mert egészen kimegy a képünk a divatból . . .

Oszt neki vót igaza, mert ha nem mutatják mög néha-néha magukat, hát elfelejtenék őket, oszt ugy kéne mögkérdezőni, hogy . . . kend az a zalvinci? Jó embőr.

De azt már csakugyan szeretöm, hogy elhatározták a címör-rangok eltörlését. Igaza is van a jó kis nagytiszteletösnek, minek az a cím- és rangkorság?

Oszt mé ne szavalták vóna lé a címöket, mikor a zország ugy sé igazodik utána. Mert az a baj, hogy nem itt a sárga házba van a nagy parlament. Ha avóna, a jó kis vezérök nem mönnének be.

Én nem bánom az én címömet, azér hogy nem egész kegyelmes. Mindön jó kis embőr használhatja, oszt nem köll érte fizetni sömmit a pártkasszába . . . Jó kis embőr.

Jó kis embőr a jövődöbeli gyógyszerész, mög szép is. A hétön neköm is bemutatkozott, aszonta, hogy ű az öreg huzafinak a veje, én rámontam, hogy az úristen sokáig éltesse. Azután szóbeszédben fölgviütt a patikai jog is. Ugy mondta:

— Ne busulj Tutyi, ha én Bécsbe (mit röhögsz dadé?) mögkapom a patikajogot, az lösz az első dögöm, hogy a makói gyógyszerészöknek az órát (Kópé szótárából!) léfelé irányítsam.

Én azt kérdeztöm tüle, mán hogy érti azt a jó embőr?

— Ugy értöm azt Tutyi, hogy csinálök égy szépítöszört, amelyet té rajtad poróbálök ki először. — Azt is hozzátötte a jó embőr, hogy akkor én löszök Makó város légszöbb legénye.

Én azonban nem üttem föl a biztatásra és aszontam a jó embörnek, hogy először poróbálja ki az „ödalbordáján!”

Viszontlátásra jó embör!

Az első díj.

A makói tűzoltók Csalárdpalotán első díjat nyertek valami billenő-létra gyakorlatból. Az első díj egy kettős Vénusz-szobor volt.

Egy makói benszülött ezt találta megjegezni a nyereségre: Hiába, ki micsodás. Mikor Lakatos Pál volt a tűzoltó parancsnok, boros serleg volt az első díj, most, hogy a Dudí a parancsnok, — Vénusz-szobrot nyertek a makói tűzoltók. Hát csak van ész a gondolatban.

A megyegyülésből.

Farkas András megyebizottsági tag magyarázza a megyegyülésen a községi esküdtek fizetéséről szóló szakasz tárgyalásakor:

— Nem az a baj, tekintetes törvényhatósági bizottság, hogy nem lenne elég fizetés és ezért nem akad esküdt, hanem az a baj, hogy a bíró kivicceli őket. A multkor is azé mondtak le, mert a bíró, mikor valaki az előljárók fölül kérdezt, azt kérdezte, hogy melyik, — a Nónius, Csinos, Gilbert, vagy melyik csikó!

TÁNC TANITÁSI FELHÍVÁS!

Az ÉRDEKY-tánciskolában az őszi táncanfolyam

folyó évi **október 20-án kezdődik.**

Ezúton értesítetnek az igen tisztelt szülök és tánckedvelő ifjuság, hogy ezen táncanfolyamon az eddigi táncokon kívül a legujabb táncok is, mint **Boston, Twoo-Steep** (tu-step) taníttatni fognak.

A beiratások már megkezdödték.

PAPP GYULA géplakatos

MAKÓ, Héderváry-utca 6.

Készít e szakmába vágó minden-nemü munkákat jutányosan és

jótállás mellett javít motoros kerékpárokat, bicikliket és varrógépeket.

Tessék meggyözödést szerezni!

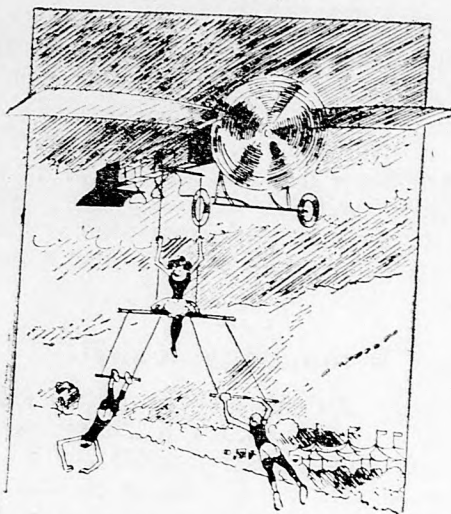
Ki a szerencsés?

A.: Képzeld szomszéd, a patikus felesége megszökött!

B.: És ki a szerencsés?

A.: A patikus . . .

Jövő képe.

Szegény Barnum cirkusz! Ha majd ilyeneket eszel ki a konkurrenciá!

Adomák.

Papucshős (aki feleségét a pincébe lemenni látja) felsóhajt:

— Csakhogy már egyszer a föld alá kerültél!

Későn hazatérő férj (akinek feldühödött párja már mindent a fejéhez vágott: éjjelit, lámpát, kazettát és egy őrangyal képet) végre kitörve: Nő! Nő! Nő!

— Micsoda? még neked áll feljebb, te szeszfőzde — hiszen ezek még csak a — csecsebecsék voltak.

Sürgönyváltás.

Tettamanti Béla tanár az Eötvös-ünnepélyen történt fölolvása után a következő táviratot kapta:

— Gratulálok sikerhez. Kérem a kéziratot. Nosz Gyula.

Tettamanti a következő táviratban felelt:

— Bocsánatot és elnézést kérek. Meggondolatlanságból történt. Tettamanti.

Az apád csinálta...

A megyegyűlésen történt. Vertán Endre, mint referens, egy szerződést ismertetett. Dózsa Imre, mint 48-as függetlenségi, felszólalt s mint akinek kételyei vannak, megkérdezi, hogy ez meg ez, benne van-e a szerződésben, hogy jó-e a szerződés?

Vertán, akinek ki kell keresni az aktát, mellékesen jegyzi meg:

— Biztos, hogy jó, az apád csinálta!...

Szerkesztésért felelős a kiadótulajdonos: Kovács Antal. — A Dongó telefonszáma 45. — Kovács-nyomda, Makón.

Gyász esetekben temetésekhez

s mindennemű gyászcikkekben bevásárlások legolcsóbban eszközölhetők

özv. Gyurik Lajosné

„Őrangyal“ disztemetkezési vállalatában

Makó, Fő-tér, Kenyér-piac, a Tökey-féle házban.

Legmegbízhatóbb pontos, szolid kiszolgálás.

Egyszerű és pompadiszravatolás és áruraktár ujonnan, dúsan, a legjobban berendezve.

Fényképező készülékek

és hozzávaló kellékek
állandó raktára

eredeti gyári áron.

SOMMER JÁNOS

írás és ékszerész, MAKÓ.

Üzletmagnagyobbítás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy üzletemet magnagyobbítottam, és ennek folytán raktáron tartom a legfinomabb borokat, kül- és belföldi pezsgőket, konyakokat, finom liköröket és rumokat, kül- és belföldi asványvizeket. Kugler- és Suchard-féle csokoládét és kakaót. Finom desszert cukorkákat. Nagy raktárt tartok csomagolt és nyitott teákból és teasüteményekből, ugyancsak nyers kávékból is. A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel:

KISS LAJOS kereskedő. (Megyeház-u.)

DROGÉRIA MAKÓ, Fő-tér.
(Kaszárnalak.)

Raktáron a legfinomabb bel- és külföldi illatszerek.

Pipere-szappanok.

Kozmetikai cikkek. Arc- és kézápoló szerek.

Finom francia gummikülönlegességek.